

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 27. dubna 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Onix Asigurări SA v. Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS)

(Věc C-559/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 73/239/EHS — Směrnice 92/49/EHS — Zásada jediného povolení — Zásada dozoru domovského členského státu — Článek 40 odst. 6 — Pojem ‚nesrovnalosti‘ — Dobrá pověst akcionářů — Zákaz uložený pojišťovně usazené v jednom členském státě uzavírat nové smlouvy na území jiného členského státu“

(2017/C 202/05)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Onix Asigurări SA

Žalovaný: Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS)

Výrok

Směrnice Rady 92/49/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění jiného než životního a o změně směrnic 73/239/EHS a 88/357/EHS (třetí směrnice o neživotním pojištění), a konkrétně její čl. 40 odst. 6, musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby orgány dozoru členského státu přijaly vůči poskytovateli přímého pojištění jiného než životního, který vykonává činnost na území tohoto členského státu v rámci volného pohybu služeb, za účelem ochrany zájmů pojištěných a jiných osob oprávněných k přijetí pojistného plnění taková nouzová opatření, jako je zákaz uzavírat nové smlouvy na tomto území, která by byla založena na počátečním nebo následném nedodržení, jež bylo diskrečně posouzeno, takové subjektivní podmínky stanovené pro účely vydání povolení k výkonu pojišťovnictví, jako je podmínka týkající se dobré pověsti. Tato směrnice naproti tomu nebrání tomu, aby tento členský stát v rámci výkonu pravomocí, kterými je v nouzové situaci nadán, určil, zda určité nedostatky či nejistota ohledně bezúhonnosti vedoucích pracovníků dotyčné pojišťovny představují skutečné a bezprostředně hrozící nebezpečí, že dojde k nesrovnalostem na úkor zájmů pojištěných nebo jiných osob oprávněných k přijetí pojistného plnění, a je-li tomu tak, neprodleně přijal patřičná opatření, jako případně zákaz uzavírat nové smlouvy na území tohoto členského státu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 38, 1.2.2016.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 27. dubna 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation – Francie) – A-Rosa Flussschiff GmbH v. Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d’allocations familiales d’Alsace (Urssaf), právní nástupkyně Urssaf du Bas-Rhin, Sozialversicherungsanstalt des Kantons Graubünden

(Věc C-620/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Migrující pracovníci — Sociální zabezpečení — Použitelné právní předpisy — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Článek 14 odst. 2 písm. a) — Nařízení (EHS) č. 574/72 — Článek 12a bod 1a — Dohoda mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací — Zaměstnanci, kteří cestují — Pracovníci vyslaní do jiného členského státu — Švýcarská pobočka — Potvrzení E 101 — Důkazní hodnota“

(2017/C 202/06)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: A-Rosa Flussschiff GmbH

Odpůrci: Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales d'Alsace (Urssaf), právní nástupkyně Urssaf du Bas-Rhin, Sozialversicherungsanstalt des Kantons Graubünden

Výrok

Článek 12a bod 1a nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996 ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 647/2005 ze dne 13. dubna 2005, musí být vykládán v tom smyslu, že potvrzení E 101 vydané institucí určenou příslušným úřadem členského státu v souladu s čl. 14 odst. 2 písm. a) nařízením č. 1408/71 ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením č. 118/97 a ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 647/2005 ze dne 13. dubna 2005, je závazné jak pro instituce sociálního zabezpečení členského státu, v němž je práce vykonávána, tak pro soudy tohoto členského státu, a to i tehdy, když tyto soudy konstatují, že podmínky činnosti dotčeného pracovníka nespádají do věcné působnosti tohoto ustanovení nařízení č. 1408/71.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 48, 8.2.2016.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 27. dubna 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de grande instance de Perpignan – Francie) – trestní řízení proti Noria Distribution SARL

(Věc C-672/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2002/46/ES — Sbližování právních předpisů členských států týkajících se doplňků stravy — Vitaminy a minerální látky, které mohou být používány při výrobě doplňků stravy — Maximální množství — Pravomoc členských států — Vnitrostátní právní úprava stanovící tato množství — Vzájemné uznávání — Neexistence — Podmínky, které musí být dodrženy, a kritéria, která musí být zohledněna, při stanovení těchto množství“

(2017/C 202/07)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de grande instance de Perpignan

Účastnice původního trestního řízení

Noria Distribution SARL

Za přítomnosti: Procureur de la République, Union fédérale des consommateurs des P.O (Que choisir)

Výrok

1) Ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES ze dne 10. června 2002 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se doplňků stravy a ustanovení Smlouvy o FEU týkající se volného pohybu zboží musí být vykládána v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která nestanoví postup pro uvedení na trh tohoto členského státu doplňků stravy, jejichž obsah živin překračuje maximální denní dávky stanovené touto právní úpravou a které jsou legálně vyráběny nebo uváděny na trh v jiném členském státě.